

**SFÂNTUL
IOAN GURĂ DE AUR**

COMENTARIU LA ISAIA

OMILII LA OZIA

Traducere din limba greacă veche și note
de Laura Enache

Studii introductive de Ingrid Bauer

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

CUPRINS

1

Comentariu la Isaia

Comentariul la Isaia sau perenitatea profetiei (<i>Studiu introductiv</i> de Ingrid Bauer)	9
Prolog	25
Capitolul I	28
Capitolul al II-lea	54
Capitolul al III-lea	75
Capitolul al IV-lea	100
Capitolul al V-lea	103
Capitolul al VI-lea	121
Capitolul al VII-lea	137
Capitolul al VIII-lea	159

2

Omilii la Ozia

Regele Ozia, un personaj al Vechiului Testament, în viziunea Sfântului Ioan Gură de Aur (<i>Studiu introductiv</i> de Ingrid Bauer)	169
Omilia I	181
Omilia a II-a	197
Omilia a III-a	206
Omilia a IV-a	219
Omilia a V-a Sfârșitul istorisirii privitoare la Ozia	235

Omilia a VI-a	
La versetul „Și a fost în anul în care a murit regele Ozia” și despre pocăință	244
Bibliografie	255
Indice de referințe scripturistice	259

Omilia a VI-a

La versetul „Și a fost în anul în care a murit regele Ozia” și despre pocăință

1. Cu greu am răzbătut prin oceanul celor privitoare la Ozia, cu greu l-am traversat, nu din pricina lungimii drumului, ci din pricina sânguinții voastre spre învățătură, a celor care ați plutit împreună cu mine. Așa și cârmaciul care are la bord călători deosebiți, nerăbdători să vadă orașe încântătoare, nu încheie călătoria într-o singură zi, chiar dacă distanța ar fi numai de o zi, ci este silit să petreacă mai mult timp, ancorând corabia în fiecare port, îngăduind debarcarea în fiecare oraș, astfel încât să împlinească orice dorință a călătorilor. Acest lucru l-am făcut și noi, nu plutind în jurul insulelor, nici arătându-vă golfuri, porturi și orașe, ci virtutea unor bărbați de ispravă și lenevirea celor căzuți, nerușinarea regilor și îndrăznirea preoților, mânia lui Dumnezeu și iubirea Lui de oameni, ambele fiind pentru îndreptarea noastră. Dar odată ajunși în cetatea imperială, să nu zăbovim, ci, păstrând tăcerea, ca și cum am fi pe punctul de a intra în cetate, așa să urcăm în metropola cea de sus, Ierusalimul, zic, maica noastră, cea liberă¹⁷², acolo unde sunt serafimii, acolo unde sunt heruvimii, acolo unde sunt mii de arhangheli, acolo unde sunt zeci de mii de îngeri, acolo unde este tronul împărătesc. Nimeni, așadar, să nu fie profan, nici spurcat – căci urmează să abordăm istorisiri de taină –, nimeni deci să nu fie necurat și nevrednic a auzi asemenea lucruri. Sau mai degrabă fie de față orice profan și orice spurcat, dar, lepădând afară toată necurăția și

---

¹⁷² Gal. 4, 26; Evr. 12, 22.

viclenia, așa să între. Căci și pe cel care avea haine murdare, de aceea l-a izgonit afară din cămara de nuntă Tatăl Mirelui, nu fiindcă avea haine murdare, ci fiindcă, avându-le pe acestea, așa a intrat. Nici nu l-a întrebat pentru ce nu ai haine de nuntă, ci: Pentru ce ai intrat astfel, neavând haine de nuntă¹⁷³. Tu stăteai la răspântii și cerșeai, zice, și Eu nu m-am rușinat de sărăcia ta, nici nu M-am scârbit de întinăciunea ta, ci schimbându-te din toată josnicia aceea, te-am adus în cămara de nuntă cea sfântă și de cină împărătească te-am învrednicit și am adus la cea mai înaltă cinste pe cel vrednic de cea mai de pe urmă osândă. Dar tu nici în urma acestor binefaceri nu ai devenit mai bun, ci ai rămas la obișnuita ta răutate insultând nunta, întinând cămara de nuntă. Pleacă, deci, și plătește pedeapsa datorată unei asemenea nerușinări. Să se cerceteze pe sine fiecare dintre noi ca nu cumva să auzim acest glas și noi și, lepădând orice cuget nevrednic de învățătura duhovnicească, astfel să ne împărtășim de sfânta masă. „Și a fost, zice, în anul în care a murit regele Ozia, văzut-am pe Domnul șezând pe un tron înalt și preînălțat”¹⁷⁴. Cum L-a văzut, eu nu știu. Că L-a văzut, a spus-o, dar felul în care L-a văzut, l-a trecut sub tăcere. Primesc cele spuse, nu mă amestec în cele trecute sub tăcere. Cuget la cele descoperite, nu scrutez cu curiozitate cele ascunse. Căci de aceea și sunt tănuite. Văl de aur este istorisirea Sfintelor Scripturi: firul – de aur, urzeala – de aur. Dar eu nu-i pot țese pânze de păianjen din slăbiciunea cugetelor mele. „Nu muta hotarele pe care le-au întemeiat părinții tăi”¹⁷⁵. A muta hotarele părinților nu este sigur. Atunci cum să mutăm limitele pe care ni le-a pus nouă Dumnezeu? Vrei să afli cum L-a văzut pe Dumnezeu? Atunci fii tu însuți profet! Și cum este cu puțință aceasta, zice, soție având și copii de crescut? Este cu puțință, iubite, dacă vrei.

---

¹⁷³ Mt. 22, 12.

¹⁷⁴ Is. 6, 1.

¹⁷⁵ Pilde 22, 28.

Căci și Isaia însuși avea soție și era tatăl a doi prunci, dar acest lucru nu l-a împiedicat cu nimic. Căci nu este piedică nunta pentru suișul la cer. Căci dacă femeia ar fi fost piedică și dacă ar fi uneltit împotriva noastră, nu ar fi numit-o Dumnezeu „ajutor” la început, când a creat-o¹⁷⁶.

Voiam să spun ce înseamnă că Dumnezeu stă? Căci aceasta este o poziție pe care o iau trupurile, dar ceea ce este dumnezeiesc este netrupesc.

2. Voiam apoi să spun ce înseamnă tronul lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu nu poate fi cuprins de vreun tron. Căci ceea ce este dumnezeiesc este necircumscris. Dar mă tem ca nu cumva, zăbovind asupra învățaturii cu privire la acestea, să nu fiu distras de la a-mi plăti datoria. Căci vă văd pe toți căscând ochii la serafimi și nu numai astăzi, ci chiar din prima zi. De aceea, așa cum ai tăia drum printr-o mulțime de oameni, cuvântul meu își croiește, năvalnic, drum prin mulțimea de gânduri care-mi vin în minte, zorind către interpretarea aceea. „Și serafimi stăteau în jurul Lui”¹⁷⁷, zice. Iată serafimii pe care toți doreați mai ieri să-i vedeți. Priviți-i, așadar, și împliniți-vă dorința, dar nu cu tulburare, nici cu vânzoleală cum se întâmplă de obicei la intrările și ieșirile împăratului. Căci acolo pe bună dreptate se întâmplă aceasta. Acolo străjerii nu așteaptă privirile spectatorilor, ci mai înainte de a se vedea totul bine îi silesc să treacă repede. Dar aici nu este la fel. Ci cuvântul așteaptă spectacolul până ce ajungeți să vedeți tot ce se poate vedea. „Și serafimii stăteau în jurul Lui”¹⁷⁸. Mai înainte de a ne învăța despre firea lor, profetul ne învață vrednicia lor de la apropierea de tron. Căci nu ne spune mai întâi ce erau serafimii, ci ne spune unde stăteau. Căci această vrednicie este mai mare decât cea care vine de la firea lor. Cum așa? Fiindcă nu atât faptul că sunt serafimi le arată pe acele

---

¹⁷⁶ Fc. 2, 18.

¹⁷⁷ Is. 6, 2.

¹⁷⁸ Is. 6, 2.